

VALTIOVARAINVALIOKUNNAN MIETINTÖ 31/2012 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain ja verotusmenettelystä annetun lain 65 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 7 päivänä marraskuuta 2012 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen eduskunnalle laeiksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain ja verotusmenettelystä annetun lain 65 §:n muuttamisesta (HE 146/2012 vp).

Lakialoite

Valiokunta on käsitellyt esityksen yhteydessä seuraavan aloitteen:

— LA 57/2012 vp — Kimmo Tiilikainen /kesk ym.: Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta (17.10.2012)

Jaostovalmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainvaliokunnan verojaostossa.

Asiantuntijat

Verojaostossa ovat olleet kuultavina

- lainsäädäntöneuvos Marianne Malmgren, valtiovarainministeriö
- johtava asiantuntija Kari Aaltonen, Verohallinto
- professori Heikki Niskakangas, Aalto-yliopisto
- toimitusjohtaja Helena Kinnunen, Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI ry
- johtava veroasiantuntija Tero Honkavaara, Elinkeinoelämän keskusliitto EK ry

- toimitusjohtaja Juha Naukkarinen, Energiateollisuus ry
- professori Marjaana Helminen, Helsingin yliopisto
- toimitusjohtaja Kimmo Lehto, Inspira Oy edustaen Kuntarahoitus Oyj:tä
- veroasiantuntija Karin Svennas, KHT-yhdistys ry
- veroasiantuntija Simo Valtti, Perheyritysten liitto ry
- asianajaja Mika Ohtonen, Suomen Asianajajaliitto
- hallituksen varajäsen Antti Sorsa, Suomen Attac ry
- veroasiantuntija Jukka Hakola, Suomen Kuntaliitto
- hallituksen jäsen Ossi Haapaniemi, Suomen Veroasiantuntijat ry
- lakimies Ilkka Holmström, Työeläkevakuuttajat TELA ry
- lakiasiain johtaja Vesa Korpela, Veronmaksajain Keskusliitto ry.

Kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- Energiateollisuus ry
- Finanssialan Keskusliitto
- Helsingin kaupunki
- Keskuskauppakamari
- Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry
- Suomen Yrittäjät ry.

Liikennevirasto on ilmoittanut, ettei sillä ole huomauttamista asiaan.

HALLITUKSEN ESITYS JA LAKIALOITE

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi elinkeinotulon verottamisesta annettua lakia siten, että yhteisöjen sekä avoimien yhtiöiden ja kommandiittiyhtiöiden suorittamien korkomenojen vähennysoikeutta rajoitettaisiin elinkeinotoiminnan tulolähteessä. Rajoitusta sovellettaisiin kotimaisiin ja vastaaviin ulkomaisiin yhteisöihin ja yhtiöihin. Rajoitusta sovellettaisiin sekä kansallisiin että rajat ylittäviin korkosuorituksiin.

Korkomenot saataisiin vähentää täysimääräisesti korkotulojen määrää vastaavalta osin. Jos nettokorkomenot, joilla tarkoitetaan korkotulot ylittäviä korkomenoja, ovat verovuonna enintään 500 000 euroa, ne voitaisiin vähentää kokonaan. Ehdotettu korkomenojen rajoitus olisi yleinen rajoitus, ja sen määrä perustuisi velallisen elinkeinotoiminnan tulokseen, johon on lisätty korkomenot, verotuksessa vähennyskelpoiset poistot, rahoitusomaisuuden menetykset ja arvomuutokset sekä konserniavustuslain mukaiset saadut konserniavustukset ja vähennetty annetut konserniavustukset. Nettokorkomenojen ylittäessä mainitun euromäärän nettokorkomenot voitaisiin vähentää siltä osin kuin ne ovat enintään 30 prosenttia edellä kerrotusta oikaistusta elinkeinotoiminnan tuloksesta. Tämän 30 prosentin määrän ylittävät nettokorkomenot eivät olisi vähennyskelpoisia. Vähennyskeltottomien nettokorkomenojen määrä olisi kuitenkin enintään etuyhteisyritysten välisten nettokorkomenojen suuruinen. Korkovähennysrajoituksia ei sovellettaisi silloin, kun verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen oman pääoman suhde tilinpäätöksen mukaiseen taseen loppusummaan on korkeampi tai yhtä suuri kuin vahvistetun konsernitaseen vastaava suhdeluku. Rajoitussäännöksiä ei sovellettaisi luotto-, vakuutus- ja eläkelaitoksiin sekä eräiltä osin näiden konserniyhtiöihin. Vähennyskeltottomat nettokorkomenot voitaisiin vähentää seuraavien verovuosien tuloista kunkin verovuoden vähennyskelpoisten korkomenojen rajoissa.

Verotusmenettelystä annetun lain 65 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että vähennyskel-

votonta nettokorkomenoa koskevaan päätökseen saisi hakea muutosta siltä verovuodelta, jolta syntynyttä vähennyskeltvotonta nettokorkomenoa päätös koskisi.

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013. Niitä olisi tarkoitus soveltaa ensimmäisen kerran vuodelta 2014 toimitettavassa verotuksessa.

Lakialoite

LA 57/2012 vp. Lakialoitteessa ehdotetaan muutettavaksi elinkeinotulon verottamisesta annettua lakia siten, että konsernin sisäisten lainojen korkojen vähennysoikeus rajoitetaan käytännössä koskemaan ainoastaan Euroopan talousalueella sijaitsevien konserniyhtiöiden lainojen korkoja.

Muulla kuin Euroopan talousalueella sijaitseville konserniyhtiöille maksetut korot olisivat vähennyskelpoisia vain, jos korkotuloja verotettaisiin saajayhtiön tuloina vähintään 10 prosentin verokannalla. Muutoksen myötä Euroopan talousalueen ulkopuolella sijaitseviin veroparatiiseihin maksetut korot olisivat useimmiten vähennyskeltvottomia.

Euroopan talousalueella ja verosopimusvaltioissa korkomenot saisi vähentää täysimääräisesti nettomääräisten korkotulojen määrää vastaavalta osin enintään 500 000 euroon saakka. Ehdotettu korkomenojen rajoitus olisi yleinen rajoitus, ja sen määrä perustuisi velallisen elinkeinotoiminnan tulokseen, johon on lisätty korkomenot, verotuksessa vähennyskelpoiset poistot, rahoitusomaisuuden menetykset ja arvomuutokset sekä konserniavustuslain mukaiset saadut konserniavustukset ja josta on vähennetty annetut konserniavustukset.

Nettokorkomenot voitaisiin vähentää siltä osin kuin ne ovat enintään 30 prosenttia edellä kerrotusta oikaistusta elinkeinotoiminnan tuloksesta. Tämän määrän ylittävät nettokorkomenot eivät olisi vähennyskelpoisia.

Vähennyskelvottomien nettokorkomenojen määrä olisi kuitenkin enintään etuyhteisyriyten välisten nettokorkomenojen suuruinen.

Korkovähennysrajoituksia ei sovellettaisi silloin, kun verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen oman pääoman suhde tilinpäätöksen mukaiseen taseen loppusummaan on korkeampi tai yhtä suuri kuin vahvistetun konsernitaseen vastaava suhdeluku.

Rajoitussäännöksiä ei sovellettaisi raha-, vakuutus- ja eläkelaitoksiin. Vähennyskelvottomat nettokorkomenot voitaisiin vähentää seuraavien verovuosien tuloista kunkin verovuoden vähennyskelpoisten korkomenojen rajoissa.

Korko olisi vähennyskelvoton aina, jos verotaja pystyisi osoittamaan, että konsernin sisäi-

nen velkasuhde on muodostettu veroetujen saamiseksi.

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013. Sitä olisi tarkoitus soveltaa ensimmäisen kerran vuodelta 2013 toimitettavassa verotuksessa.

Lisäksi tulee ryhtyä myös muihin toimenpiteisiin, joilla estetään Suomessa tehtävien voittojen kotiuttaminen matalan verokannan maihin.

Yritysten siirtohinnoittelun valvontaa tulee edelleen tehostaa vahvistamalla tuntuvasti Konserniverokeskuksen siirtohinnoitteluhankkeen henkilöstöresursseja. Lisäksi tulee aloittaa valmistelut, jotka tähtäävät väliyhteisöjä koskevan lainsäädännön kiristämiseen.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Valiokunta puoltaa esityksen hyväksymistä muuttamattomana.

Taustaa

Esityksen tarkoituksena on ottaa myös Suomessa käyttöön erityinen korkomenojen vähennysoikeuden rajoittamista koskeva säännös. Elinkeinoverolakiin esitetään sen vuoksi lisättäväksi uusi 18 a §, jossa säädettäisiin elinkeinotoimintaan liittyvien korkojen vähennyskelpoisuudesta. Siihen sisältyviä rajoituksia sovellettaisiin yhteisöjen, avointen yhtiöiden ja kommandiittiyhtiöiden sekä vastaavien ulkomaisten yhteisöjen ja yhtiöiden verotuksessa Suomessa. Rajoitukset koskisivat ns. etuyhteisyriykseltä välittömästi ja välillisesti otettujen lainojen korkomenoja¹.

Korkorajoituksia koskeva sääntelytarve on ollut yleisesti tiedossa jo pitkään. Korkojen vä-

hennysoikeutta on rajoitettu kaikissa Suomen kannalta keskeisissä kilpailijamaissa erityisesti viime vuosina. Suomi on siis nykyisin pikemminkin poikkeus, kun se sallii edelleen vähentää rajoituksetta myös etuyhteysuhteissa maksetut korot. Kansainväliset yritykset voivat hyödyntää tätä laajaa korkovähennysoikeutta ja siirtää täällä omistamansa yhtiön tai kiinteän toimipaikan tuloksen Suomea kevyemmän verotuksen piiriin.

¹ Etuyhteys määritellään samoin kuin verotusmenettelylain 31 §:ssä. Velkasuhteen osapuolet olisivat siten etuyhteydessä toisiinsa, jos osapuolella on toisessa osapuolella määräysvalta tai kolmannella osapuolella on yksin tai yhdessä lähipiirinsä kanssa määräysvalta velkasuhteen molemmissa osapuolissa verotusmenettelylain 31 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla. Velkasuhteen osapuolilla tarkoitetaan koron maksajaa ja korkomenoa vastaavan tulon tosiasiallista edunsaajaa.

Tätä mahdollisuutta on myös käytetty yleisesti hyväksi², ja korkovähennyksen ongelmallisuus on näyttäytynyt nimenomaan rajat ylittävissä tilanteissa. Tämän vuoden alusta toteutettu yhteisöverokannan alennus ei sekään ole esityksen perustelujen mukaan vähentänyt merkittävästi näitä järjestelyitä.

Erityissäätelyä on pidetty näistä syistä tarpeellisenä Suomen veropohjan turvaamiseksi ja kansainvälisen veropahan estämiseksi. Esityksellä pyritään lisäksi tasoittamaan myös kotimaisten ja ulkomaisten konsernien keskinäistä kilpailuasetelmaa.

Valiokunta yhtyy näkemykseen ja pitää korkovähennysrajoituksia koskevan nimenomaisen säännöksen käyttöönottoa välttämättömänä viimeistään nyt. Yhtä lailla on selvää, ettei sääntelyä voida jättää nykyisen *yleisen veronkiertosäännöksen* (verotusmenettelylain 28 §) tai *siirtohinnoitteluoikaisua* koskevan säännöksen (verotusmenettelylain 31 §) varaan, vaikkakin niitä voidaan soveltaa edelleen nyt ehdotetun sääntelyn rinnalla. Vallitseva tilanne kuvaa näiden säännösten heikkoa tehoa ja soveltamiseen liittyviä ongelmia. Nimenomainen erityissäätely tarkkoine soveltamedellytyksineen on siis tarpeen. Lisäksi se parantaa verotuksen ennakoitavuutta ja oikeusvarmuutta ja helpottaa siten niin verovelvollisten kuin Verohallinnonkin toimintaa.

Yleinen korkorajoitusmalli

Uusi säännös on luonteeltaan *yleinen*, tuloslaskelmaan perustuva *rajoitus* erotuksena koh-

² Kansainvälisten yritysten pääomarakenteesta tehdyt ulkomaiset tutkimukset osoittavat, että tytäryhtiöiden pääomarakenteet ovat korkean verotuksen maissa velkapainotteisempia kuin matalan verotuksen maissa. Prof. Seppo Penttilän esitys "Korkojen vähennysoikeuden rajoittaminen yritysverotuksessa", Keskuskauppakamarin Suuri veropäivä 2012, ss. 21–42.

Havaintoa tukee myös valtiovarainministeriön keväällä 2009 julkaisema selvitys "Korkovähennysrajoitukset elinkeinotulon verotuksessa". Tilanne pysyi samana, tarkasteltiinpa aineistoa liikevaihdon suuruuden tai toimialaluokittelun perusteella. Selvitys koski vuosia 2003–2007. VM:n vero-osaston selvitys 3.4.2009.

dennetulle korkojen vähennyskelpoisuuden rajoitukselle, jollainen on käytössä mm. Ruotsissa. Esityksen perusrakenteet ovat samoja kuin eräissä muissa valtioissa, eritoten Saksassa, mutta muissa valtioissa olevia säännöksiä ei esitetä omaksuttaviksi sellaisenaan meillä. Tämä johtuu kansallisen lainsäädäntömme muusta rakenteesta ja erityispiirteistä, kuten tulolähdejaosta.

Lähtökohtana on jo elinkeinoverotuksen asiantuntijatyöryhmässä³ omaksuttu linjaus, jonka mukaan säännöksen soveltaminen ei edellytä veronkiertotarkoitusta. Ehdotettua korkovähennysrajoitusta voitaisiin siis soveltaa siitä riippumatta, onko koronmaksu perustunut liikeloudellisiin syihin vai muihin motiiveihin. Tällä on haluttu selventää tulkintaa sekä lisätä verotuksen ennustettavuutta ja sääntelyn tehokkuutta.

Valiokunta pitää näitä peruslinjauksia onnistuneina. Ne helpottavat vähennysoikeuden arviointia ja parantavat ratkaisevasti sääntelyn tehoa. Toisin kuin kohdennetuissa korkorajoitusmalleissa, merkitystä ei ole esimerkiksi korkotulon saajavaltiolla. Soveltaminen ei myöskään edellytä verokannan määrittelyä korkomenoa vastaavan tulon asuinvaltiossa eikä tulon tosiasiallisen edunsaajan määrittelyä. Juuri tämä tekee yleisestä mallista kohdennettua toimivamman.

Valinta merkitsee samalla käytännössä myös sitä, että uutta säännöstä on sovellettava yhtä lailla sekä kotimaisiin että kansainvälisiin tilanteisiin. Näin on myös tarkoitus, ja perusteet ovat valiokunnan mielestä selvät: Rajat ylittävät, vain EU- ja ETA-alueen ulkopuolisia tilanteita kos-

³ *Elinkeinoverotuksen asiantuntijatyöryhmä*, VM 158:00/2011. Työryhmän toimikausi on 1.1.2012–31.3.2013.

Työryhmän tehtäviin kuuluvia kysymyksiä ovat veropohjan turvaaminen ja kansainvälinen voitonsiirto, konserniverotuksen uudistaminen, tulolähdejaon poistamisen mahdollisuudet, yritysten tappiontasausjärjestelmän laajentaminen, Suomen verotusvallasta poistumista koskeva sääntelytarve, yritysverotuksen kotipaikkasääntely ja yritysjärjestelysäännösten toimivuus.

kevat säännöt eivät poistaisi ongelmaa. Ne vain ohjaisivat koronmaksun EU- ja ETA-valtioiden välityksellä tehtäviin järjestelyihin. Tästä on saatu viitteitä mm. Ruotsista, jota käytetään maan veroviranomainen Skatteverketin mukaan konsernin sisäisen lainauksen läpikulkuvaltiona. Pelkästään rajat ylittävä, mutta EU:n sisäiset tilanteet kattava sääntely edellyttäisi taas objektiivista ja ulkopuolisen tarkistettavissa olevaa näyttöä veronkiertotarkoitukselta. Se nostaisi soveltamiskynnyksen korkealle ja heikentäisi sääntelyn tehoa.

Valiokunnan kuulemat vero-oikeuden asiantuntijat ovat pitäneet kotimaisten ja kansainvälisten tilanteiden yhtäläistä kohtelua kaikkiaan perusteltuna ja EU-oikeudelliset näkökohdat asianmukaisesti huomioon ottavana. Ratkaisu on linjassa myös korkojen siirtohinnoittelua koskevan VML 31 §:n kanssa. Nämä näkökohdat puoltavat niin ikään ehdotusta.

Joustotarpeet

Yleinen korkorajoitus on luonteensa mukaisesti laajavaikutteinen. Se kattaa edellä todetuin tavoin myös tilanteet, joissa ei ole kysymys veronkierrosta. Sääntely kohdistuu siten myös aloille ja toimijoihin, joiden korkojen vähennysoikeutta ei ole lähtökohtaisesti tarvetta rajoittaa. Esitykseen on sisällytetty näistä syistä useita joustokohtia, joilla korkovähennysrajoitusten alaa on kavennettu.

Merkittävin rajaus kohdistuu *tuloverolain mukaan verotettavaan toimintaan*, joka on jätetty kokonaan vähennysrajoitusten ulkopuolelle ainakin tässä vaiheessa. Uusi säännös koskee siis vain elinkeinotoiminnan tulolähteen korkoja. Tätä rajausta on perusteltu pääasiassa asuntopoliittisilla syillä, koska asunto- ja keskinäisiä kiinteistöosakeyhtiöitä verotetaan yleensä tuloverolain nojalla. Sääntelyllä on merkitystä myös eläkeyhtiöiden tuottoihin. Toimivana ei ole pidetty toisaalta sitäkään, että rajanveto tehtäisiin

tuloverolain mukaan verotettavan toiminnan sisällä.

Ehdotettu rajaus on saanut vahvan tuen alan toimijoilta niin valmistelun eri vaiheissa kuin valiokunnan asiantuntijakuulemisessakin. Toisaalta on todettu avoimesti, että juuri tämä rajaus jättää sääntelyyn ratkaisevan vuotokohdan, koska samalla myös useat kansainvälistä kiinteistösijoitustoimintaa harjoittavat yritykset jäävät lain soveltamisalan ulkopuolelle. Näkemys on painokas, ja se edellyttää jatkossa soveltamiskäytännön seuranta ja asian uudelleenarviointia. Merkitystä on myös tulolähdejako koskevilla ratkaisulla. Tämä työ on parhaillaan käynnissä elinkeinoverotuksen asiantuntijatyöryhmässä. Valiokunta pitää sen vuoksi asianmukaisena odottaa työryhmän työn tuloksia ja arvioida asiaa uudelleen sen pohjalta. Valiokunta pitää hallituksen esitystä sen vuoksi tältä osin nyt hyväksyttävänä.

Soveltamisalan ulkopuolelle on ehdotettu jätettäväksi kokonaan myös *luotto-, vakuutus- ja eläkelaitokset* sekä eräiltä osin niiden konserniyhtiöt. Pääasiallisena perusteena on se, että näiden alojen toimintaa ja vakavaraisuutta säädellessään ja valvotaan muun lainsäädännön perusteella. Linjakas lainsäädäntö kattaisi sinänsä kaikki toimialat, mutta rajaus on valiokunnan mielestä hyväksyttävä esitetyistä syistä. Toimialojen erityisluonteesta johtuva laaja ja velvoitettava erityissääntely merkitsee valiokunnan käsityksen mukaan toisaalta myös sitä, ettei kyseessä ole notifioitua edellyttävä selektiivinen verotus. Tähän liittyvät näkökohdat merkitsevät toisaalta myös sitä, ettei sääntelyä ole perusteltu laajentaa koskemaan esimerkiksi pankin haltuun ottamia yrityksiä, niin kuin asiantuntijakuulemisessa on esitetty.

Esitykseen sisältyy edellä kuvattujen vapautettujen alojen lisäksi myös kaikkia koskevia yleisiä joustokohtia.

Vähennysrajoitukset koskevat ylipäänsä vain *nettokorkomenoja* eli korkotulon ylittäviä korkomenoja, ja niitäkin vain silloin, kun verovuoden nettokorkomenot ylittävät 500 000 euroa. Korkomenot voidaan vähentää edelleen tämänkin jälkeen, jos ne ovat enintään 30 prosenttia lainkohdassa määritellystä oikaistusta elinkeinotoiminnan tuloksesta⁴. Prosenttimääräisen rajan ylittävät nettokorkomenot eivät olisi vähennyskelpoisia, kuitenkin niin, että vähennyskeltvotonta olisi *enintään etuyhteysyritysten välisten nettokorkomenojen määrä*. Jos korkoja ei makseta lainkaan etuyhteysyrityksille, uusi säännös ei rajoittaisi korkomenojen vähennys-oikeutta lainkaan.

Joustoperusteissa on pyritty ottamaan huomioon lisäksi myös *konsernien keskitettyyn rahoitusrakenteeseen* liittyvät tarpeet. Niistä verotuottovaikutuksiltaan ehkä merkittävin — arviolta 40 milj. euroa — on konserniyhtiöiden taseisiin perustuva vertailu. Korkovähennysrajoituksia ei sovellettaisi nimittäin silloin, kun verovelvollisen yrityksen kirjanpidon mukainen oman pääoman suhde vahvistetun tilinpäätöksen mukaiseen taseen loppusummaan on korkeampi tai yhtä suuri kuin vahvistetun konsernitaseen loppusumma verovuoden lopussa. Tällaista *omavaraisuustestiä* sovellettaisiin vain silloin, kun konsernitase on laadittu EU- tai ETA-valtiossa tai valtiossa, jonka kanssa Suomella on voimassa kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus. Edellytyksenä olisi lisäksi se, että verovelvollinen esittää selvityksen tällaisesta riittävästä omavaraisuusasteestaan.

Keskitettyyn konsernirahoitukseen liittyä niin ikään ehdotus, jonka mukaan *vakuuksista vain etuyhteysosapuolen antama saatava voi*

⁴ *EBITDA (earnings before interest, taxes, depreciation and amortization)*. Elinkeinotoiminnan tulokseen on lisätty korkomenot, verotuksessa vähennettävät poisotot sekä rahoitusomaisuuden menetykset ja arvomuutokset sekä saatu konserniavustus. Elinkeinotoiminnan tuloksesta vähennetään vastavasti annettu konserniavustus. Elinkeinotoiminnan tuloksella tarkoitetaan verotettavaa tulosta ennen tuloeroja ja muita vähennyskeltvottomia veroja.

muuttaa kolmannelta osapuolelta otetun lainan etuyhteysvelaksi. Kolmannen osapuolen kautta järjestettävä lainoitus on sinänsä välttämätöntä ottaa osaksi sääntelyä yksinkertaisen veronkierroksen estämiseksi.

Korkovähennysrajoitus on pikemmin jakso- kuin menon vähennyskelpoisuutta koskeva säännös. Vähennyskeltvottomat korot voidaan näet vähentää seuraavien vuosien tuloista, jos yleiset vähennysedellytykset täyttyvät silloin. Kyseessä on siis eräänlainen *carry forward* -menettely. Se lieventää sääntelyn ei-toivottuja vaikutuksia myös aloilla, joissa tulos vaihtelee voimakkaasti eri vuosina.

Vähennyskeltvottomat *nettokorkomenot siirtyvät* lisäksi sulautumisissa ja jakautumisissa sekä muissa omistajanvaihdoksissa ilman erityisedellytyksiä tai aikarajaa. Ehdotus on siis tältä osin lievempi kuin vahvistettuihin tappioihin sovellettavat nykyiset säännökset.

Valiokunta pitää esitystä konsernien osalta kaikkiaan varsin joustavana. Liikkumavaraa lisää myös se, että konsernit voivat tasata tulostaan konserniavustuksilla. Ehdotettu sääntely lieventää myös niitä tilanteita, joita voi syntyä mm. kunnissa ja kuntakonserneissa⁵. Lisähuojennuksiin ei ole sen vuoksi yleistä tarvetta. Valiokunta ei pidä mahdollisena rajata myöskään kuntia tai niiden omistamia osakeyhtiöitä kokonaan sääntelyn ulkopuolelle, vaikka kysymys koskisi toimintaa, joka ei ole kilpailtua. Tällainen määrittely olisi ylipäänsä hankalaa nykypäivänä. Siinä tulisi ottaa lisäksi huomioon EU:n valtioneuvoston koskeva sääntely.

Valiokunnan yleisarvio

Valiokunta pitää esitystä kaikkiaan huolelliseen valmisteluun ja avoimeen kuulemiseen perustuvana, tarkkaan harkittuna kokonaisuutena. Siinä on otettu huomioon tasapainoisesti vaatimus tehokkaasta sääntelystä, joka ei kuitenkaan rajoita kohtuuttomasti tavallisten, veroetua tavoittelemattomien yritysten toimintaa. Sääntely kohdistuu ylipäänsä isohkoihin yrityksiin, ei siis

⁵ Konsernilla tarkoitetaan tässä yhteydessä kunnan omistaman osakeyhtiön muodostamaa konsernia.

juurikaan pk-sektoriin, mikä sekin helpottaa osin mutkikkaan ja työllistävän sääntelyn vaikutuksia.

Asiantuntijakuulemisessa ei ole tuotu ylipäänsä esiin sellaisia uusia seikkoja, joita ei olisi arvioitu ja otettu monin osin huomioon jo valmistelun kuluessa. Uudet lisämuutokset voisivat horjuttaa myös siihen nähden säännösten keskinäistä tasapainoa. Valiokunta pitää esitystä näistä syistä sellaisenaan perusteltuna.

Eri asia on, että uudet säännökset edellyttävät edellä todetuin tavoin välttämättä seurantaa ja mahdollisia korjaustoimia saadun tiedon pohjalta. Seurannassa on tärkeä saada tietoa verotuskäytännöstä, koska verosuunnittelun menetelmät voivat muuttua lainmuutoksen myötä. Valiokunta ehdottaa näistä syistä lainmuutosten vaikutusten käytännön seurantaa ja lain jatkok tarkastelutarvetta koskevaa lausumaa (*Valiokunnan lausumaehdotus*).

Seuranta antaa tietoa myös esityksen vaikutuksista. Verotuottoarvioksi on esitetty nyt vuositasolla noin 70 milj. euroa, eikä tätä ole kyseenalaistettu valiokunnan kuulemisessa ainaakaan alaspäin. Viitteitä on siitä, että tuotto voisi olla myös tätä huomattavasti suurempi. Seurantatieto on myös tämän vuoksi merkityksellistä.

Uusia säännöksiä on tarkoitus soveltaa ensimmäisen kerran vuodelta 2014 toimitettavassa verotuksessa. Tämä on sinänsä tarpeen yrityksissä mahdollisesti olevien murrettujen tilikausien vuoksi. Se antaa lisäksi kaikille toimijoille josain määrin aikaa valmistautua muutoksiin. Esitys on siten myös tältä osin hyvin perusteltu.

Valiokunta käsittelee selvyyden vuoksi seuraavassa vielä eräitä yksittäisiä kysymyksiä, jotka ovat nousseet asiantuntijakuulemisessa erityisesti esiin.

Yksittäiskysymyksiä

Euromääräinen 500 000 euron raja. Monet tahot ovat esittäneet asian käsittelyn yhteydessä, että korkovähennysrajoituksista vapaiden nettokorkomenojen määrää, ehdotettua enintään 500 000 euron rajaa, korotettaisiin huomattavasti tai määrää pidettäisiin ehdottomana.

Valiokunta ei pidä näitä muutoksia perusteltuina, vaikka raja voi johtaa yksittäistapauksissa karkealta vaikuttaviin seuraamuksiin. Se tuskin on kuitenkaan käytännössä yleisesti tyypillistä, kun otetaan huomioon sääntelyn monipiirteisyys.

Viime kädessä kysymys on sääntelyn tehokkuudesta. Ehdotettu raja on tarkoitettu itsenäiseksi, erilliseksi kriteeriksi, jolla arvioidaan säännöksen soveltuvuutta ensi vaiheessa. Jos nettokorkomenot ylittävät 500 000 euroa, seuraavaa 30 prosentin kriteeriä on tarkoitus tarkastella taas itsenäisesti. Kummatkin tarkastelut tapahtuvat täysin erilaisten pohjalukujen perusteella, eikä niitä ole senkään vuoksi perusteltu sekoittaa keskenään.

Ehdotus vastaa tältä osin Saksan mallia. Vaikka raja Saksassa on korkeampi, 3 milj. euroa, vähennyskelpoisuuden rajoitus koskee myös riippumattomille osapuolille maksettuja korkoja. Sääntelyyn liittyy lisäksi myös muita erityispiirteitä. Suora vertailu ei anna siihenkään nähden oikeaa kuvaa asiasta.

Vähennyskeltottoman nettokorkomenon siirto seuraaville vuosille (carry forward). Vähennyskeltottomat nettokorkomenot siirtyvät siis seuraaville vuosille rajoituksitta. Tätä on pidetty yhtenä joustokohtana edellä kuvatuin tavoin. Se muodostaa kuitenkin samalla herkästi haavoittuvan kohdan, jollainen johti aikoinaan myös tappioita koskevan sääntelyn kiristymiseen.

Valiokunnan asiantuntijakuulemisessa on asetettu harkittavaksi myös nyt, tulisiko siirtyvien korkojen käsittelyä tiukentaa omistajanvaihdostilanteissa. Menettely voisi olla vastava kuin tappioiden verokohtelussa.

Valiokunta ei pidä tätä kuitenkaan perusteltuna tässä vaiheessa, kun tappioiden käsittelyä koskeva oikeustila on epävarma korkeimman hallinto-oikeuden tekemän ennakkoratkaisupyynnön⁶ vuoksi. Vähennyskeltottomien netto-

⁶ KHO 2011:118, asia C-6/12, P Oy, joka koskee Suomen tappiontasausjärjestelmän poikkeuslupamenettelyn yhteensopivuutta EU:n valtioneuvoston kanssa.

korkomenojen käyttämistä mm. osakekaupoissa sekä jakautumisissa ja sulautumisissa tulee kuitenkin seurata. Lakiesitystä voitaisiin muuttaa tarvittaessa esimerkiksi niin, että vähennyskelvoton nettokorkomeno pienenesi vuosittain määrätyn prosenttiosuuden. Samalla olisi kuitenkin ratkaistava, edellyttääkö muutos vähennyskelvottomien nettokorkomenojen seuraamista vuositasona.

Vapautusperusteena olevan taseen määrittelyvuosi. Korkovähennysrajoituksia ei siis sovellettaisi tilanteissa, joissa yrityksen tase on riittävän vahva konsernitaseeseen verrattuna. Vertailu tehdään verovuoden lopun taseen perusteella.

Valiokunta pitää vertailuvuotta perusteltuna, koska se kuvaa taseiden pääomarakennetta siltä vuodelta, jolta korkomenot on tarkoitus vähentää. Valiokunta ei puolla sen vuoksi ehdotettua muutosta, jossa vertailuperusteena olisi selvyiden vuoksi edellisen vuoden tase. Erityisenä ongelmana ei voida pitää sitä, että konsernitase on käytettävissä vasta verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alkupuolella. Myös konserniavustusten määrää varten tarvittava tieto on yleensä käytettävissä vasta verovuoden päättymisen jälkeen.

Käyttämätön EBITDA. Kuulemisissa on ehdotettu myös, että yrityksen käyttämätön EBITDA siirtyisi tuleville vuosille. Yritys voisi vähentää näin korkoja tulevina vuosina siltä osin kuin nettokorkomenot ovat olleet aikaisempina verovuotena vähemmän kuin 30 prosenttia oikaistusta elinkeinotoiminnan tuloksesta. Valiokunta katsoo kuitenkin, ettei tälle ole perusteita. Ehdotus ei ole saanut tukea aikoinaan myöskään elinkeinoverotuksen asiantuntijatyöryhmässä.

Esitys sisältää jo monia yleisiä joustokohtia. Valiokunta tyytyy viittaamaan niihin tässä vain lyhyesti. Meillä ei olla myöskään ottamassa käyttöön useita erilaisia rajoitusmekanismeja, kuten on laita useissa maissa. Lisäksi lisähuojennus vain mutkistaisi sääntelyä, veisi siltä tehoa ja pienentäisi edelleen verotulojen tuottoarviota.

Vaikuttaa myös siltä, että eräissä muissa valtioissa, kuten Saksassa, käyttämättömän EBITDAn siirrossa eteenpäin on ollut ongelmia. Tähän viittaa mm. vuonna 2010 toteutettu lainmuutos, jonka mukaan käyttämätön EBITDA voidaan siirtää eteenpäin enintään viisi vuotta.

Mankala-periaate. Esitystä on pohdittu valmisteluvaiheessa myös ns. Mankala-periaatteella⁷ verotettavien yhtiöiden verotuksessa. Tältä osin ei kuitenkaan ole ehdotettu erityissääntelyä. Yhtenä syynä on mahdollisuus käyttää yhtiöitä verosuunnittelussa, jos ne vapautettaisiin korkovähennysoikeuden rajoituksista.

Erityissääntelyyn ei ole kaikin osin välttämättä myöskään tarvetta. Mankala-periaatteella toimivien yhtiöiden omistusrakenne voi ensinnäkin olla sellainen, että yhtiöllä ei voida katsoa olevan velkasuhdetta etuyhteysosapuoleen. Tällöin yhtiö ei maksa korkoja etuyhteysosapuolelle eikä rajoitussäännöksiä sovelleta. Energia-yhtiöiden ongelmat saattavat ratketa osittain myös lakiesityksen vakuussääntelyn nykyisellä muotoilulla. Rajoituksesta voi vapautua myös oman pääoman ja taseen loppusumman suhdelluvulla. Arvioinnissa tulee ottaa huomioon myös EU-oikeudelliset näkökohdat.

Oma hankaluutensa aiheutuu myös siitä, että Mankala-periaate on muodostunut oikeuskäytännössä eikä siitä ole erityistä säännöstä. Siihen on sen vuoksi ongelmallista viitata muualla lainsäädännössä.

Valiokunta katsoo näillä perusteilla, ettei säännökseen ole perusteita tehdä muutoksia myöskään näistä syistä.

Lakialoite

Valiokunta ehdottaa, että lakialoite hylätään.

⁷ *Mankala-periaate* perustuu korkeimman hallinto-oikeuden päätökseen KHO 1963 I 5. Asiasta ei ole erityistä lainsäädännöstä. Alkuaan periaatetta sovelsivat voimalaisyhtiöt. Niiden omistajat maksoivat yhtiön kustannukset ja saivat vastineeksi sähköä omistussuhteensa mukaisessa suhteessa omakustannushintaan. Yhtiöjärjestyksessä oli sovitettu sähkönjakoperusteista osakkaille.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella valtiovarainvaliokunta ehdottaa,

että lakiehdotukset hyväksytään muuttamattomina,

että hyväksytään yksi lausuma (Valiokunnan lausumaehdotus) ja

että lakialoite LA 57/2012 vp hylätään.

Valiokunnan lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että valtiovarainministeriö seuraa lainmuutoksen vaikutuksia yritystoiminnan edellytyksiin. Ministeriön tulee lisäksi yhdessä Verohallinnon kanssa erityisesti seurata

lainmuutoksen vaikutuksia etuyhteydessä olevien yritysten pääomarakenteisiin ja velkojen korkojen vähentämisessä tapahtuviin muutoksiin sekä kartoittaa verotuskäytännössä mahdollisesti ilmeneviä uusia verosuunnittelutoimia.

Eduskunta edellyttää lisäksi, että valtiovarainministeriö arvioi lain kehittämistarpeita saadun tiedon sekä elinkeinoverotuksen asiantuntijatyöryhmän työn perusteella ja ryhtyy tarvittaviin toimiin lainsäädännön edelleen kehittämiseksi. Arvioinnissa tulee kiinnittää huomiota erityisesti kiinteistö-sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten veroasemaan.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2012

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

vpj. Pentti Kettunen /ps	Sari Sarkomaa /kok
jäs. Leena Harkimo /kok (osittain)	Kauko Tuupainen /ps
Jouko Jääskeläinen /kd	Kari Uotila /vas
Timo Kalli /kesk	Pia Viitanen /sd
Sampsa Kataja /kok	Ville Vähämäki /ps
Anneli Kiljunen /sd (osittain)	vjäs. Esko Kurvinen /kok
Esko Kiviranta /kesk	Riitta Myller /sd
Mika Lintilä /kesk	Mats Nylund /r
Kari Rajamäki /sd	Lenita Toivakka /kok (osittain).
Markku Rossi /kesk	

Valiokunnan sihteerinä jaostokäsittelyssä on toiminut

valiokuntaneuvos Maarit Pekkanen.

VASTALAUSE 1

Perustelut

Perussuomalaisten mielestä Suomen on tiukemmin puututtava yritysten siirtohinnoittelun, konserniavustusten ja konsernin sisäisen lainoituksen avulla tapahtuvaan keinotekoiseen verokeplotteluun. Suomi on pitkään nukkunut asian suhteen ruusun unta ja kansainvälisesti katsottuna herännyt ongelman laajuuteen hyvin myöhään. Muualla ongelmiin on puututtu lainsäädännöllä jo aiemmin. Esimerkiksi Saksassa sääntelyä kiristettiin jo 1990-luvulla ja Ruotsissa sekä Tanskassa 2000-luvun puolivälissä. Sen lisäksi, että yhteisöverotuksen porsaanreikien tukkiminen toisi lisää verotuloja, parantaisi se myös suomalaisten pk-yrittäjien mahdollisuuksia kilpailla tasapäisesti kansainvälisten suur-yritysten kanssa, jotka voivat nykyään polkea hintoja, koska kotiuttavat voittonsa veroparatiiseissa.

Yleinen keino alentaa suomalaisen tytäryhtiön verotusta on konsernin sisäinen lainoitus. Tavallisesti tämä tehdään siten, että Suomessa sijaitseva tytäryritys ottaa samaan konserniin kuulavalta ulkomaalaiselta yritykseltä lainaa. Tämän lainan korkokulut voi suomalainen tytäryritys vähentää verotuksessaan. Korkotulon saava emoyritys taas sijaitsee veroparatiisissa, jossa sitä verotetaan hyvin kevyesti, jolloin konsernin kokonaisveroaste kevenee huomattavasti. Hallituksen nyt esittämä konsernin sisäisten lainojen korkokulujen vähennysoikeuden rajoittaminen on askel oikeaan suuntaan. Mielestämme lainsäädäntöä olisi syytä kuitenkin vielä kiristää siten, että konsernin sisäisten

lainojen kohdalla kulloisenkin peruskoron yli kolmella prosenttiyksiköllä ylittävien korkojen vähennysoikeus poistettaisiin. Emme myöskään näe mitään syytä luopua korkomenojen vähennysoikeuden rajoituksesta, jos verovelvollisen oman pääoman suhde vahvistetun tilinpäätöksen mukaiseen taseen loppusummaan on korkeampi tai yhtä suuri kuin vahvistetun konsernitaseen vastaava suhdeluku verovuoden lopussa.

Perussuomalaiset haluavat huomauttaa, että hallituksen esitys ei estä ulkomaalaisten kiinteistöyhtiöiden Suomelle haitallista verokikkailua. Tilanteessa, jossa koronmaksaja on tuloverolain mukaan eikä elinkeinoverolain mukaan verotettava, verovelvollinen saa vähentää korkonsa edelleen rajoituksetta. Nyt auki jäävä porsaanreikä mahdollistaa kiinteistön tuoton siirron korkoina Suomesta maahan, jossa niitä ei veroteta lainkaan. Suomalaiset kiinteistösijoittajat maksavat kuitenkin korkotulosta veron, joten tilanne ei ole ongelmallinen pelkästään sen takia, että valtio menettää porsaanreiän takia verotuloja, vaan myös siksi, että se antaa ulkomaalaisille kiinteistöyhtiöille selvän kilpailuedun.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että 2. laki hyväksytään valiokunnan mietinnön mukaisena ja

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutettuna (Vastalauseen muutosehdotukset).

Vastalauseen muutosehdotukset

1.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään elinkeinotulon verottamisesta annettuun lakiin (360/1968) uusi 18 a § seuraavasti:

II OSA

**Tulon veronalaisuus ja menon vähennyskel-
poisuus**

2 luku

Menon ja menetyksen vähennyskelpoisuus

18 a §

(1 mom. kuten VaVM)

Korkomenot ovat vähennyskelpoisia siltä osin kuin ne ovat korkotulojen suuruiset. Korkotuloja suuremmat korkomenot (*nettokorkomenot*) ovat vähennyskelpoisia, jos ne ovat verovuonna enintään 500 000 euroa. *Korkomenoiksi*

ei kuitenkaan hyväksytä etuyhteydessä olevalta osapuolelta saadun velan korkomenoja siltä osin kuin velan korko ylittää kolmella prosenttiyksiköllä eräistä viitekoroista annetun lain (996/1998) määrittelemän peruskoron. Nettokorkomenojen ylittäessä verovuonna edellä mainitun määrän nettokorkomenot eivät ole vähennyskelpoisia siltä osin kuin
(1 ja 2 kohta kuten VaVM)
(3—7 mom. kuten VaVM)

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2013.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuo-
delta 2013 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2012

Pentti Kettunen /ps
Ville Vähämäki /ps
Kauko Tuupainen /ps

VASTALAUSE 2

Perustelut

Keskustan valiokuntaryhmän lakialoite LA 57/2012 vp — Kimmo Tiilikainen /kesk ym. olisi ollut sisällöltään muutoin vastaava kuin hallituksen esityskin, mutta siinä olisi rajoitettu tiukemmin EU- ja ETA-maiden ulkopuolisten veroparatiisien hyödyntämismahdollisuutta. Muissa kuin Suomen kanssa verosopimuksen tehneissä Euroopan talousalueen ulkopuolisissa maissa sijaitseville konserniyhtiöille maksetut korot ovat vähennyskelpoisia vain, jos korkotuloa verotetaan saajayhtiön tulona vähintään 10 prosentin verokannalla. Muutoksen myötä Euroopan talousalueen ulkopuolella sijaitseviin veroparatiiseihin maksetut korot olisivat useimmiten vähennyskelvottomia.

Hallituksen esitys, johon valtiovarainvaliokunnan enemmistö on yhtynyt, jättää oven auki kansainvälisten veroparatiisien hyväksikäytölle. EU- ja ETA-alueen sisällä sekä verosopimusvaltioiden osalta keskustan lakialoite vastasi sisällöltään hallituksen esitystä.

Toinen keskustan eduskuntaryhmän tekemä tiukennus olisi puolestaan koskenut korkojen vähennysoikeuden rajoittamisen aikataulua. Keskusta olisi halunnut saada muutokset voimaan jo vuoden 2013 verotukseen. Myös hallitus kaavaili alun perin aikatauluksi tätä keskustan esittämää ajankohtaa. Hallitus esitti esimerkiksi vuoden 2013 valtion talousarvioesityksen ensimmäiseen versioon, että konsernilainojen verovähennysoikeudella kerätään vuonna 2013 yhteensä 70 miljoonaa euroa. Myöhemmin hallitus syystä tai toisesta lievensi kantaansa ja antoi näin kansainvälisille yrityksille vuoden jatkoaikaa. Tämän jatkoajan turvin halukkaat yritykset voivat jatkaa vielä vuoden 2014 ajan moraalisesti erittäin arveluttavaa verokikkailuaan lain sitä estämättä.

Keskusta esitti lisäksi omassa lakialoitteessaan, että konsernin sisäisten lainojen verovähennysoikeuden rajoitusten lisäksi pitää ryhtyä myös muihin toimenpiteisiin, joilla estetään

Suomessa tehtävien voittojen kotiuttaminen matalan verokannan maihin. Keskusta nosti esiin yritysten siirtohinnoittelun valvonnan tehostamisen vahvistamalla edelleen tuntuvasti Konserniverokeskuksen siirtohinnoitteluhankkeen henkilöstöresursseja. Lisäksi tulee aloittaa valmistelut, jotka tähtäävät väliyhteisöjä koskevan lainsäädännön kiristämiseen. Näitä keskustan esittämiä perusteltuja toimenpiteitä ei noteerata lainkaan hallituksen esityksessä eikä myöskään valiokunnan lausunnossa.

Valiokunta ilmoitti lausunnossaan pitävänsä hallituksen esitystä tarkkaan harkittuna kokonaisuutena. Keskustan valiokuntaryhmän mielestä esitykseen jäi kuitenkin useita epäkohtia, joista muutamia jo edellä mainittiin ja joita keskustalla oli sisällyttänyt omaan lakialoitteeseensa. Keskustan valiokuntaryhmä ei yhdy valiokunnan arvioon siitä, että jatkotoimenpiteeksi riittää, että valtiovarainministeriö ryhtyy seuraamaan lainmuutoksen seurauksia ja ryhtyy tarvittaessa toimenpiteisiin. On selvää, että lakiin on jäänyt keskustan nostamien epäkohtien lisäksi myös muita aukkokohtia, joiden vuoksi lakia tulee muuttaa uudestaan varsin nopealla aikataululla.

Näitä jatkovalmistelua varten arvioitavia aukkokohtia ovat muun muassa hallituksen viime hetkillä tekemä lievennys, joka koskee sitä, että esitystä ei ulotettu lainkaan koskemaan tuloverolain mukaan verotettavia yhtiöitä, vaan sitä sovelletaan ainoastaan elinkeinoverotuksessa. Tämän lievennyksen seurauksena lakimuutos ei koske lainkaan kiinteistövero-yhtiöitä. Näin ollen esimerkiksi kauppakeskusten ja suurten kiinteistöjen omistajat voivat jatkossakin ohjata korkovähennysoikeuden avulla tuloksensa Suomen verottajan ulottumattomiin. Myös tasevertailuun sekä pankkeihin, vakuutuslaitoksiin ja eläkeyhtiöihin liittyvät poikkeussäännökset tulevat muodostamaan tarpeen lakiesityksen uudelleenarvioinnille. Keskustan valiokuntaryhmä edellyttää lisäksi, että hallitus seuraa tarkoin lakiuudistuksen vaikutuksia Mankala-

periaatteen mukaisesti verotettavien yhtiöiden asemaan ja ryhtyy tarvittaessa nopeisiin toimenpiteisiin, joilla turvataan Mankala-periaatteella verotettavien yhtiöiden asema.

Keskustan valiokuntaryhmän mielestä hallituksen ei pidä jäädä tekemään laajoja selvityksiä lakimuutoksen vaikutuksista, vaan ryhtyä välittömästi toimenpiteisiin, joilla estetään muun muassa kansainvälisten kiinteistöyhtiöiden mahdollisuus verokeinotteluun. Keskusta esittää, että ensi vaiheessa eduskunta hyväksyy hallituksen esittämän lakiesityksen keskustan esittämässä tiukennetussa muodossa. Tämän jälkeen keskustasta odottaa, että hallitus valmistele nyt käsit-

telyssä olleen lakiesityksen jatkoksi uuden tiukemman lakiesityksen, joka laittaa lopullisesti pisteen veroparatiisien hyödyntämiselle.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että 2. laki hyväksytään valiokunnan mietinnön mukaisena ja

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutettuna (Vastalauseen muutosehdotukset).

Vastalauseen muutosehdotukset

1.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään elinkeinotulon verottamisesta annettuun lakiin (360/1968) uusi 18 a § seuraavasti:

II OSA

Tulon veronalaisuus ja menon vähennyskelpoisuus

2 luku

Menon ja menetyksen vähennyskelpoisuus

18 a §

Euroopan talousalueella sijaitseville yhteisön, avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön 18 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettut korot ovat vähennyskelpoisia tässä pykälässä sääde-

tyllä tavalla. Muissa kuin Suomen kanssa verosopimuksen tehneissä Euroopan talousalueen ulkopuolisissa maissa sijaitseville konserniyhtiöille maksetut korot ovat vähennyskelpoisia vain, jos korkotuloa verotetaan saajayhtiön tulona vähintään 10 prosentin verokannalla.

(2—7 mom. kuten VaVM)

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2013.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2013 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2012

Mika Lintilä /kesk
Timo Kalli /kesk

Esko Kiviranta /kesk
Markku Rossi /kesk